

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Р1 627/2019

25.12.2019. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Спасић, адвокат из ..., против туженог ЈП „ББ“ у ликвидацији из ..., ради исплате потраживања из радног односа, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Лесковцу и Основног суда у Врању, на седници одржаној 25.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, стварно је надлежан Основни суд у Врању.

Образложење

Основни суд у Врању, решењем П1 1857/16 од 08.02.2018. године, огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Привредном суду у Лесковцу, као стварно и месно надлежном суду. У образложењу је указао, да, без обзира на то што привредни суд не спроводи поступак ликвидације туженог, ради се о спору који произлази из примене Закона о привредним друштвима и спору поводом ликвидације привредног друштва за које је према одредбама члана 7. став 1. и 524-548 Закона о привредним друштвима и 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова, за поступање у првом степену надлежан привредни суд према седишту привредног друштва у ликвидацији.

Привредни суд у Лесковцу, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис П 424/2018 од 05.11.2019. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова разне врсте. У образложењу је указао, да се у конкретној ситуацији ради о спору између тужиоца као физичког лица и туженог као правног лица у ликвидацији ради исплате зараде, да наведени спор није настао у вези са поступком ликвидације, нити да се тужбом оспорава одлука о ликвидацији, односно неправилности у вези са ликвидацијом, због чега нису испуњени услови за заснивање стварне надлежности привредног суда за поступање у овом предмету.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09,

101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Врању.

Тужба је поднета 19.09.2016. године. Предмет тужбеног захтева је исплата на име разлике мање исплаћене зараде и регреса. Решењем Агенције за привредне регистре Републике Србије БД 11154/2017 од 14.02.2017. године, усвојена је регистрациона пријава покретања поступка ликвидације.

Ликвидација привредног друштва прописана је одредбама члана 524-548 Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС“, бр.36/11, 99/11, 83/14, 5/15, 44/18, 95/18 и 91/19). Одредбом члана 7. овог закона је прописано, да, у парничним и ванпарничним поступцима покренутим у случајевима предвиђеним овим законом, као и у споровима који произлазе из овог закона, надлежан је суд одређен законом којим се уређује надлежност судова према седишту привредног друштва или предузетника, односно према месту пословања огранка страног правног лица, осим ако је овим законом предвиђена месна надлежност другог суда.

Одредбом члана 22. став 3. Закона о уређењу судова, између осталог је прописано да, основни суд у првом степену суди о правима, обавезама и одговорностима из радног односа, о накнади штете коју запослени претрпи на раду или у вези са радом. Одредбом члана 25. став 1. тачка 4. овог закона, између осталог да, привредни суд у првом степену суди у споровима поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја.

Према томе, како се у конкретној ситуацији ради о спору између тужиоца као физичког лица и туженог као привредног субјекта у ликвидацији, ради накнаде штете (предмет тужбеног захтева је новчано потраживање из радног односа), који спор није настао у вези са поступком ликвидације, нити се тужбом оспорава одлука о ликвидацији, односно неправилности у вези са поступком ликвидације, то је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Врању на основу одредбе члана 22. став 3. Закона о уређењу судова.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**